

28.5.7; 54b (משנה ה') → 55b (כמאן דאמר כלפי בר)

1. וְעִשְׂתֶּם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת וְשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים: וּקְרָא כג"ט
2. וּבָיִים שְׂמֵחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזָכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: בַּמִּדְבָּר יז
3. וְהִקְרִיב אֶת קַרְבְּנוֹ לֵה' כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשֶׁה אַחַת בַּת שְׁנֵתָה תְּמִימָה לְחֻטָּאת וְאֵיל אֶחָד תָּמִים לְשְׁלָמִים: בַּמִּדְבָּר ויז
4. וְלֶקַח הַכֹּהֵן אֶת הַזֵּרֵעַ בְּשָׂלָה מִן הָאֵיל וְחָלַת מִצָּה אַחַת מִן הַסֵּל וּרְקִיק מִצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל כַּפֵּי הַנְּזִיר אַחֵר הַתְּגַלְחוֹ אֶת גְּזָרוֹ: בַּמִּדְבָּר ויט
5. וְאָכְלֹתֶם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ כִּי חֶקֶן וְחֶקֶן בְּנֵיךְ הוּא מֵאֲשֵׁי ה' כִּי בֵן צִיִּיתִי: וּקְרָא ייג
6. וְאֵת חֹזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹּאכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר אֹתָהּ וּבְנֵיךְ וּבְנֹתֶיךָ אֲתָן כִּי חֶקֶן וְחֶקֶן בְּנֵיךְ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וּקְרָא ייד
7. לֹא תֹיכַל לְאָכַל בְּשַׁעֲרֶיךָ מֵעֵשֶׂר דָּגָן וְתִירֹשָׁן וְיִצְהָרֶךְ וּבִכְרֹת בָּקָרָךְ וְצֹאֲנֶךָ וְכָל נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ וּנְדָבְתֶיךָ וְתִרְוַמֹת יָדְךָ: דְּבָרִים יב:ז
8. וְסַמֵּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קַרְבְּנוֹ וְשַׁחֲטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וּקְרָא ג:ב
9. וְסַמֵּךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ קַרְבְּנוֹ וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וּקְרָא ג:ח
10. וְסַמֵּךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וּקְרָא ג:יג
11. לַפְּרָדָּה לְמַעַרְב אַרְבָּעָה לְמַסְלָה שְׁנַיִם לַפְּרָדָּה: דְּבָרֵי הַיָּמִים א טו:ח

- I (שתי הלחם with שבועות brought on כבשים 2) זבחי שלמי צבור: משנה ה'
- a גזילות, מעילות, שפחה חרופה, מצורע, נזיר, תלוי: list
 - b (אשם מצורע for יד-כלי except for כלי שרת, on north side, שחיטה וקבלה)
 - i Source (for שלמי צבור on north): student to רבא – v. 1 compares חטאת צבור → חטאת בצפון; שלמי צבור <-> חטאת צבור; ויז
 - 1 Challenge (רבא): חטאת is inferred from עולה; this is a violation of בהיקש ומלמד חוזר אינו חוזר בהיקש
 - 2 Rather (רבא): v. 2 compares שלמי צבור directly to עולות
 - (a) Question: if so, what is purpose of היקש in v. 1?
 - (i) Answer: just as חטאת is eaten by כהונה זכרי, so too שלמי צבור only eaten by כהונה זכרי
 - (ii) Challenge (אביי): if so, v. 3, which compares עולת נזיר to עולת שלמי נזיר – only eaten by כהנים? (not true)
 - (iii) Defense: since v. 4 stipulates that the כהן gets the זרוע → rest goes to בעלים
 1. Challenge: perhaps זרוע only eaten by כהונה זכרי (it is eaten by all כהנים, including women etc.) קשיא
 2. Possible answer: זרוע is called (לה) קודש, not קודשים
 - (iv) Question: why, then, is שלמי נזיר compared to חטאת נזיר?
 1. Answer (רבא): if he shaved for any one of them (not just שלמים) יצא – (שלמים)
 - c מתן דמים 2/4; eaten in עזרה (“inside curtains”) by כהנים, in any form of preparation, for that day until midnight
- II קדשים קלים – (שלמים both) תודה ואיל נזיר: משנה ו'
- a anywhere in the עזרה: שחיטה וקבלה
 - b (מדרבנן) 2/4, eaten anywhere in ירושלים, by anyone, prepared in any fashion – for the day until midnight: מתנות דם
 - c the “tithe” given to כהנים (חזה ושוק) כהנים, their wives, children and slaves: המורם מהם
 - i Source (for חזה ושוק being eaten in מחנה ישראל [ירושלים]): v. 6 – מקום טהור implies that it is between a place of all טמאים (outside the city) and a place where some טמאים cannot go (מחנה לוייה)
 - 1 Challenge: perhaps it is between מחנה ישראל and מחנה שכינה → מחנה לוייה (i.e. הר הבית)
 - (a) Answer1 (אביי): v. 5 stipulates מקום קודש; v. 6 (which immediately follows) must be one “less”
 - (b) Answer2 (רבא): v. 5 exclusive → חזה ושוק are fully out of city, then v. 6 returns it one step to מחנה ישראל
 - (i) Challenge: why not say that it returned it to מחנה לוייה?
 1. Answer: it returns it one step
 2. Challenge: if so, perhaps it should only be “pushed out” one step – then back one to הר הבית
 3. And: v. 7 disallows any of this to be eaten outside מחנה ישראל Rather: we accept אביי’s answer
- III - same as above, except eaten for 2 days (and night between); the “tithe” has same guidelines: משנה ז'
- a comparing vv. 8-10: ק"ו – שחיטת קדשים קלים for עזרה: ק"ק: it allows for the entire עזרה
 - i the פסוק comes to explicitly permit the north –
 - 1 Reason: we would have excluded north, as the locus of קדשים קלים was not permitted for קדשי קדשים
 - (a) Perhaps: locus permitted for קדשי קדשים might be “out of bounds” for קדשים קלים → “אהל מועד” allows all
 - (b) Analysis: ת"ק: 1 verse for itself (פתח א"מ), one to permit “sides”, other to block צדדין – צדי צדדין is obvious
 - (i) 1 for itself, 1 to permit צדדין, 1 to permit צדדין – צדדין is obviously “out”
 - ii Note: reason for “לפני” (≠“פתח”) – to disallow שלמים slaughtered before doors open or while משכן is “down”
 - b Notes: obvious that if the door is closed, as if locked (no פתח א"מ); what if the curtain is up? (a: implies “open”)
 - i Question: what if the door is blocked?
 - 1 Answer: from special doors placed in בית החליפות (on wings of אולם) to make entire עזרה “פתח א"מ”
 - (a) Assumption: 8 high (not 20 high as customary) since they were blocked
 - (i) correction: that’s how high they were (unique height for פשפשיין) - placed on angle to permit back sides of עזרה and: behind the קד"ק permitted with little “לול” (v. 11)